

بررسی میزان رعایت حریم بیماران سالمند و میزان رضایتمندی

آنان از رعایت حریم در بیمارستان‌های منتخب استان اصفهان

محسن ادیب حاج باقری^۱

سمیرا ذهتاب‌چی^۲

چکیده

مقدمه: حریم خصوصی بیمار یک متغیر مهم در تعیین سطح رضایتمندی و در کیفیت خدمات مراقبتی است، و اکثر مطالعات انجام‌شده در این زمینه، در بخش اورژانس و در گروه‌های سنی غیر سالمند بوده است. هدف از این مطالعه تعیین میزان رعایت حریم بیماران سالمند و میزان رضایتمندی آنان از رعایت حریم در بیمارستان‌های منتخب استان اصفهان است.

روش: این مطالعه از نوع مقطعی است، نمونه شامل ۳۳۰ نفر از بیماران سالمند بستری در بیمارستان‌های منتخب شهر اصفهان و کاشان بود که به شیوه در دسترس انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه «حریم خصوصی و رضایت بیماران از رعایت آن» که در مطالعات قبلی روایی و پایای آن (با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۴) تأیید شده بود، جمع‌آوری شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمون کروسکال والیس، من ویتنی یو و ضریب همبستگی اسپیرمن انجام شد.

یافته‌ها: میانگین رعایت حریم کلی، در ۱۵/۲ درصد از بیماران در سطح ضعیف، ۶۸/۵ درصد در سطح متوسط و تنها در ۱۶/۴ درصد در سطح خوب بود. میزان رعایت

۱. استاد، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران. (نویسنده)

Email: adib1344@yahoo.com (مسؤول)

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری سالمندان، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران.

نوع مقاله: پژوهشی تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۴/۱۴ ۱۳۹۳/۶/۲۵

حریم بیمار در بعد فیزیکی (۶۴/۲ درصد)، در بعد اطلاعاتی (٪۷۰) و در بعد روانی اجتماعی (٪۷۲/۷ درصد) از بیماران در سطح متوسط قرار داشت. رضایتمندی بیماران در کلیه ابعاد مربوط به رعایت حریم در سطح متوسط بود.

نتیجه‌گیری: مطالعه حاضر نشان داد که میزان رعایت حریم و رضایتمندی بیماران سالمندان در اکثر ابعاد در سطح متوسط قرار دارد. بنابراین لازم است به رعایت حریم بیماران و آموزش پرسنل بهداشتی - درمانی در این باره بیشتر توجه شود.

وازگان کلیدی

حریم خصوصی، بیمار، سالمند

بزسم میزان رعایت حریم بیماران سالمند و میزان رضایتمندی آنان از رعایت حریم ...

مقدمه

بیماران از لحاظ جسمی، روانی، اجتماعی و اقتصادی، از آسیب‌پذیرترین گروه‌های اجتماعی هستند و حقوق آنان مورد توجه مجامع بین‌المللی حقوق بشر است. (پارسایپور، ۲۰۱۰ م)، پرستاران به عنوان اعضا‌ی از نظام سلامت که بیشترین تماس را با بیماران و خانواده‌هایشان دارند، باید نسبت به قوانین و مقررات این حیطه آگاهی داشته باشند و با بکارگیری ماهرانه و دقیق آن، موجب دستیابی به استقلال حرفه‌ای، حفظ حقوق خود و بیماران و کاهش مواجهه با مشکلات قانونی شوند. (نصریانی، ۲۰۰۷ م)، منشور حقوق بیمار شامل پنج محور کلی است که یکی از مهم‌ترین آن، رعایت حریم خصوصی است. (پارسایپور، ۲۰۱۰ م.)

حریم شخصی، یکی از حقوق بنیادین هر انسان و برگرفته از لزوم احترام به شأن و کرامت انسانی است. (ماتیتی، ۲۰۰۴ م.) حریم خصوصی مفهومی سیال و نسبی دارد و تعریف‌های متعددی برای آن ارائه شده است، زیرا هنجارها و ارزش‌های فرهنگی هر جامعه و همچنین موقعیت خاص هر فرد در اجتماع در تعریف و تعیین دامنه آن مؤثر است. به طور کلی، حریم خصوصی تمایل افراد برای داشتن فضای فیزیکی به دور از مداخله، مزاحمت، اضطراب و آشفتگی یا پاسخگویی و تلاش برای کنترل زمان و جلوگیری از افشای اطلاعات خود، تعریف می‌شود. (موسکوپ، ۲۰۰۵ م.) حریم خصوصی تعیین‌کننده حدود انتقال افکار و احساسات یک فرد به دیگران است. (لینوکیلپی، ۲۰۰۱ م.) این حریم، شامل ابعاد فیزیکی، اطلاعاتی و روانی - اجتماعی است. بعد فیزیکی شامل محدوده خاصی است که باعث جدای‌کردن فرد از دیگران می‌شود. بعد روانی - اجتماعی شامل تلاش برای کنترل ورودی و خروجی ارزش‌ها، ارتباطات اجتماعی و توانایی برای تصمیم‌گیری و انتخاب بدون دخالت دیگران و بعد اطلاعاتی، تعیین‌کننده زمان و

حدود دسترسی افراد دیگر به اطلاعات شخصی فرد است. (لينوكيلپي، ٢٠٠١ م؛ موسکوپ، ٢٠٠٥ م). در اکثر مطالعات، منحصراً به بعد فیزیکی یا اطلاعاتی توجه شده و بعد روانی - اجتماعی نادیده گرفته شده است. (میزانی، ٢٠٠٧ م؛ تری، ٢٠٠٨ م).

آگاهی از اصول و رعایت حریم شخصی بیماران برای کارکنان نظام سلامت و به ویژه پرستاران الزامی و از جمله قوانین اخلاقی این حرفة است. (گریفین، ۲۰۰۵ م)، حفظ حریم خصوصی از عناصر ضروری در ارائه مراقبت بیمارمحور، جامع و اخلاقی است. (لمونیدو، ۲۰۰۳ م؛ کریمی، ۲۰۰۹ م)، این در حالی است که یک‌چهارم بیماران پذیرش شده در بیمارستان‌های بریتانیا اظهار می‌نمایند حریم آنان در طول مدت بستری رعایت نشده است. (وگرا، ۲۰۱۰ م)، مطالعه‌ای در استرالیا گزارش کرده که ۲۵٪ از بیماران بستری در بخش اورژانس، احساس می‌کنند که اطرافیان صدای مکالمه آنان را با پرسنل بهداشتی درمانی می‌شنوند و ۱۱٪ از آنان تجربه در معرض دید قرار گرفتن قسمت‌های بدن را داشته‌اند. (کارو، ۲۰۰۵ م)، مطالعه‌ای در شیکاگو نشان داده است که ۳۶٪ از بیماران بستری در بخش اورژانس، گزارش کرده‌اند که به صورت ناخودآگاه، صدای بیماران مجاور خود را می‌شنوند. (اولسن، ۲۰۰۳ م)، در ایران، نتایج مطالعه‌ای نشان داد که ۵۰٪ درصد از بیماران، میزان رعایت حریم خود را در سطح متوسط و ضعیف ارزیابی می‌کنند. (آقاجانی، ۲۰۰۸ م).

مطالعات انجام شده در زمینه رعایت حریم خصوصی، شایع ترین موارد نقص حریم بیماران را شامل نشستن بدون اجازه روی تخت بیمار، در معرض دید قرار گرفتن بخش هایی از بدن، سر و صدای بیش از حد در بخش، عدم حق کنترل فضای قلمرو شخصی خود، عدم پاسخگویی به سوالات بیمار و آگاه نبودن از نوع بیماری و نتایج و دلایل انجام رویه های درمانی گزارش کرده اند. (و گورا، ۲۰۰۵ م.)

مهرداد، ۲۰۰۴ م؛ آقاجانی، ۲۰۰۸ م) در مطالعه لین و همکاران در تایوان، علل اصلی عدم رعایت حریم بیماران توسط پرسنل پرستاری، حجم کاری بالا، کمبود نیروی کار، شلوغبودن بخش‌ها و نامناسببودن فضای فیزیکی بود. (لین، ۲۰۱۳ م) رعایت حریم خصوصی بیماران موجب احساس آرامش، امنیت، افزایش سرعت بهبودی و ترخص سریع‌تر می‌شود. (کریمی، ۲۰۰۹ م) برخی از مطالعات نیز نشان داده‌اند که رعایت حریم خصوصی بیماران با میزان رضایتمندی از خدمات درمانی رابطه مستقیم و معناداری دارد. (موباخ، ۲۰۰۹ م؛ آقاجانی، ۲۰۱۰ م) تجاوز به حریم خصوصی بیماران می‌تواند منجر به عدم تطابق با شرایط بیمارستان، از دستدادن کنترل و استقلال، سلب اعتماد، افزایش اضطراب و تنفس، تهدید شرافت و کرامت انسانی، تغییر در الگوی خواب، پنهان نگهداشت بخش‌هایی از تاریخچه سلامت و عدم ارائه مؤثر مراقبتها و خدمات بهداشتی درمانی در بیماران شود. (موباخ، ۲۰۰۹ م؛ بایلی، ۲۰۰۹ م؛ ماتیتی، ۲۰۰۶ م؛ یانگ، ۲۰۰۴ م) با وجود این، اکثر قریب به اتفاق مطالعات فوق‌الذکر بر روی جامعه عمومی بیماران، (آقاجانی، ۲۰۰۸ م؛ بابامحمدی، ۲۰۱۱ م؛ وگورا، ۲۰۰۵ م) جوانان، (کریمی، ۲۰۰۹ م) یا افراد میانسال، (کینگ، ۲۰۱۲ م؛ لین، ۲۰۱۳ م) یا در بخش اورژانس (گریفین، ۲۰۰۵ م؛ لین، ۲۰۱۳ م) انجام شده و مطالعه‌ای که اختصاصاً به بررسی رعایت حریم خصوصی در بیماران سالمند پرداخته باشد، یافت نشد. از این رو، با توجه به اهمیت موضوع، و این‌که اکثر مطالعات انجام‌شده در زمینه رعایت حریم بیماران، بر روی افراد غیر سالمند انجام شده است، این مطالعه با هدف تعیین میزان رعایت حریم بیماران سالمند و میزان رضایتمندی آنان از رعایت حریم در بیمارستان‌های منتخب استان اصفهان انجام شد.

روش

این مطالعه از نوع مقطعی است. جامعه مورد مطالعه شامل بیماران سالمند بستری در بخش‌های داخلی، جراحی، ویژه و اورژانس در ۴ بیمارستان منتخب در شهرهای کاشان و اصفهان بود. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران (سطح اطمینان ۹۵٪ و حداکثر اشتباه نمونه‌گیری ۵٪) ۳۳۰ نفر برآورد و نمونه‌گیری به صورت در دسترس انجام شد. به این منظور، محقق و دو همکار پژوهش که برای جمع‌آوری داده‌ها آموزش داده شده بودند، روزانه به بیمارستان‌های منتخب مراجعه و بیماران سالمند بستری را که واجد معیارهای ورود بودند به مطالعه دعوت کرده و در صورت رضایت بیماران برای ورود به مطالعه، آن‌ها را وارد مطالعه می‌کردند. داده‌ها در تمام روزهای هفته بین ۸ صبح تا ۸ شب به استثنای زمان‌های خواب و استراحت و صرف غذای بیماران و در آذر و دی‌ماه سال ۱۳۹۲ جمع‌آوری شد. معیارهای ورود شامل، سن بالای ۶۰ سال، هوشیاربودن، فقدان معلولیت ذهنی، آلزایمر و دماسن شناخته شده و داشتن توافقی همکاری و پاسخگویی به سؤالات بود.

ابزار گردآوری داده‌ها عبارت بود از پرسشنامه «حریم خصوصی و رضایت بیماران از رعایت آن» که توسط آفاجانی و دهقان‌نیری در سال ۱۳۸۹ طراحی شده و روایی محتوای آن تأیید و نیز و پایایی آن با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۴ تأیید شده است. (آفاجانی، ۲۰۱۰ م). این پرسشنامه شامل سه بخش بود. بخش اول شامل اطلاعات جمعیت‌شناختی مشتمل بر ۸ سؤال در مورد سن، جنس، وضعیت تأهل، وضعیت تحصیلی، شغل، مدت بستری، مذهب و بخش بستری بود. بخش دوم پرسشنامه حریم شخصی مشتمل بر ۴۱ گویه در مورد ابعاد گوناگون حریم، شامل حریم فیزیکی (۱۳ گویه)، حریم اطلاعاتی (۷ گویه) و حریم روانی -

بیماران سالمند و بیماران دارای معلولیت ذهنی از رعایت بیماران سالمند و بیماران دارای معلولیت ذهنی آن را رعایت نمی‌دانند.

اجتماعی (۲۱ گویه) بود که بر روی یک مقیاس لیکرت چهار قسمتی (بلی=۱، نمی‌دانم=۱/۵، گاهی=۲، خیر=۳) پاسخ داده می‌شد. نحوه نمره‌گذاری گویه‌ها بر اساس هم‌جهت‌بودن با رعایت حریم یا معکوس‌بودن تغییر می‌کرد. بخش سوم پرسشنامه نیز مشتمل بر ۴۱ گویه مشابه بود که رضایت بیماران را از رعایت حریم خصوصی در ابعاد حریم فیزیکی (۱۳ گویه)، حریم اطلاعاتی (۷ گویه) و حریم روانی - اجتماعی (۲۱ گویه) می‌سنجید و بر روی مقیاس لیکرت شش قسمتی (کاملاً=۶، متوسط=۵، کم=۴، اصلاً=۱، تفاوتی نمی‌کند=۲، نمی‌دانم=۳) پاسخ داده می‌شد. مجموع نمرات کسب شده پرسشنامه در بخش رعایت حریم، در دامنه ۴۱ تا ۱۲۳ قرار می‌گیرد. میزان رعایت حریم کلی بیماران در سه سطح ضعیف (نمره ۷۸/۶۸ و کمتر)، متوسط (نمره ۷۸/۶۹-۹۵/۰۸) و خوب (نمره ۹۵/۰۹ و بیشتر) طبقه‌بندی شد. در بخش رضایتمندی از رعایت حریم شخصی، مجموع نمرات کسب شده در دامنه ۴۱ تا ۲۴۶ قرار می‌گیرد. میزان رضایت بیماران از رعایت حریم خصوصی نیز در سه سطح پایین (نمره کمتر از ۱۷۲/۹۴)، متوسط (نمره ۱۷۲/۹۴-۲۲۷/۰۶) و بالا (نمره بیش از ۲۲۷/۰۶) طبقه‌بندی شد. در بیماران باسواد، پرسشنامه توسط خود بیمار پاسخ داده می‌شد. در مورد بیماران بی‌سواد یا کم‌سواد، سؤالات و گویه‌های پرسشنامه توسط پژوهشگر برای بیمار قرائت و پاسخ بیمار در پرسشنامه ثبت می‌شد.

ملاحظات اخلاقی

این مطالعه توسط شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کاشان تصویب و ملاحظات اخلاقی آن به تصویب کمیته اخلاق پژوهش این دانشگاه رسیده است. همچنین از مسؤولین دانشگاه و نیز مسؤولین بیمارستان‌های منتخب برای

جمع‌آوری داده اجازه گرفته شد. در مورد اهداف پژوهش به همه سالمدان شرکت‌کننده در تحقیق توضیح داده و از همه آن‌ها برای شرکت در تحقیق رضایت آگاهانه کسب شد. به افراد اطمینان داده شد که برای شرکت یا عدم شرکت در تحقیق آزاد هستند. همچنین به آن‌ها اطمینان داده شد که اطلاعات فردی آن‌ها محترمانه خواهد ماند. به این منظور هیچ نام و نشان مشخص‌کننده‌ای از افراد در پرسشنامه‌ها ثبت نشد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی در نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای بررسی نرمالیته داده‌ها از آزمون کولموگراف اسمیرنوف استفاده و به دلیل غیر نرمال بودن داده‌ها، از آزمون‌های آماری غیر پارامتریک استفاده شد. جهت بررسی تفاوت آماری بین متغیرهای کمی و کیفی دو حالته از آزمون من ویتنی یو و در مورد متغیرهای کمی یا کیفی چند حالته از آزمون کروسکال والیس استفاده شد. جهت بررسی رابطه آماری بین متغیرهای کمی از ضریب همبستگی اسپیرمن و در متغیرهای کیفی از کای اسکوئر استفاده شد.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار سن بیماران مورد پژوهش $68/83 \pm 7/74$ سال بود (دامنه سنی: ۹۶-۶۰) و $58/8$ درصد مرد بودند. از افراد مورد پژوهش $73/9$ درصد (۲۴۴ نفر) متأهل بودند و $23/9$ درصد همسرشان فوت کرده بود. از نظر تحصیلات، $64/5$ درصد افراد (۲۱۳ نفر) بی‌سواد بودند و تنها $1/5$ درصد (۵ نفر)

سال هشتم، شماره بیست و نهم، پاییز ۱۳۹۳ / فصلنامه اخلاق پزشکی

تحصیلات دانشگاهی داشتند. همچنین $37/3$ درصد از بیماران (123 نفر) از کارافتاده و $25/8$ درصد (85 نفر) باز نشسته بودند. میانگین و انحراف معیار مدت زمان بستری در بیمارستان $82 \pm 56/5$ روز (دامنه $1-60$ روز) بود. در مجموع $89/7$ درصد از افراد سابقه بستری در بیمارستان را داشته‌اند و بیش از سه‌چهارم ($75/8$ درصد) در بیمارستان‌های دولتی بستری شده بودند. تقریباً بیش از نیمی از بیماران در اتاق‌های دیواردار مشترک و بدون پاراوان بستری بودند (جدول ۱). نیمی از بیماران نیز در بخش‌های جراحی بستری بودند (جدول ۱).

همه شرکت‌کنندگان در پژوهش مسلمان و شیعه بودند. میزان رعایت حریم کلی در $68/5$ درصد بیماران، در سطح متوسط بود (جدول ۲). در رابطه با میزان رعایت حریم فیزیکی، بیشترین فراوانی در موارد رعایت‌نشده مربوط به دیدن قسمت‌هایی از بدن توسط افراد هم جنس و غیر از پرسنل ($70/3$ درصد)، عدم حفظ مناسب حریم در زمان مراقبت ($79/1$ درصد)، عدم اجازه‌گرفتن برای برهنه‌کردن بدن ($50/3$ درصد) و عدم رعایت خلوت و حریم در زمان نیاز به لگن ($60/3$ درصد) و بیشترین فراوانی در موارد رعایت‌نشده مربوط به عدم نشستن بر روی تخت بیمار بدون اجازه ($98/8$ درصد) و خودداری از لمس غیر ضروری بدن ($86/7$ درصد) بود. در رابطه با میزان رعایت حریم در بعد اطلاعاتی بیشترین فراوانی در موارد رعایت‌نشده مربوط به شنیدن ناخودآگاه مکالمه بیماران دیگر با پزشک یا پرستار ($58/2$ درصد) بود. در رابطه با میزان رعایت حریم روانی اجتماعی بیشترین فراوانی در موارد رعایت‌نشده مربوط به عدم توانایی برای در میان گذاشتن علائق شخصی با پرسنل ($91/8$ درصد)، عدم آشنایی با محیط بخش در بد و پذیرش ($91/2$ درصد)، مراقبت دریافت‌کردن توسط پرستار و پزشک غیر هم جنس ($96/4$ درصد)، عدم معرفی مسؤول مراقبت به بیمار ($74/8$ درصد)

و عدم احترام به ارزش‌ها و عقاید (۷۱/۵ درصد)، و بیشترین فراوانی در موارد رعایت‌شده مربوط به عدم مورد خطاب قراردادن بیمار با شمار تخت (۸۱/۸ درصد) بود. در رابطه با میزان رضایتمندی از رعایت حریم، بیشترین فراوانی در موارد رعایت‌نشده که موجب عدم رضایتمندی شده بود شامل عدم احترام به ارزش‌ها و عقاید (۲۹/۴ درصد)، عدم رعایت حریم فرد در زمان مراقبت (۲۳/۳ درصد)، دیده‌شدن قسمت‌هایی از بدن توسط افراد هم‌جنس غیر از پرسنل (۱۵٪) و عدم آگاهی از تشخیص و نوع بیماری (۱۴/۲ درصد) بود. در مجموع رضایتمندی در کلیه ابعاد مربوط به رعایت حریم در سطح متوسط بود (جدول ۲).

آزمون کروسکال والیس، تفاوت آماری معناداری را بین بخش بستره و رعایت حریم بیمار و نیز میزان رضایتمندی از آن به صورت کلی و همچنین در هر یک از ابعاد، نشان داد (جدول ۳).

همچنین با انجام آزمون کروسکال والیس، بین نوع اتاق بسته و رعایت حریم بیمار و نیز میزان رضایتمندی از آن به صورت کلی و نیز در اکثر قریب به اتفاق ابعاد، تفاوت آماری معناداری ($P < 0.001$) یافت شد (جدول ۴). آزمون کروسکال والیس تفاوت معناداری بین رعایت حریم بیمار با وضعیت تأهل ($P = 0.061$)، وضعیت تحصیلات ($P = 0.058$) و شغل ($P = 0.077$) نشان نداد و همچنین آزمون من ویتنی یو تفاوت آماری معناداری بین رعایت حریم و جنسیت ($P = 0.149$) نشان نداد.

روابط بین نمرات ابعاد رعایت حریم و ابعاد رضایتمندی از رعایت حریم، به کمک ضریب همبستگی اسپیرمن محاسبه و در جدول شماره ۵ نمایش داده شده است. همچنین ضریب همبستگی اسپیرمن، رابطه معناداری بین رعایت حریم و بیمار و مدت زمان بستری ($P=0.132$ و $R=-0.83$) و سن بیماران ($P=0.376$ و

(R=۰/۰۴۹) نشان نداد. همچنین رابطه معناداری بین رضایتمندی از رعایت حریم بیمار و مدت زمان بستری (P=۰/۱۵۰) و سن بیماران (R=۰/۰۷۹) و سن (P=۰/۰۱۳) یافت نشد.

بحث

تحقیق حاضر نشان داد که میزان رعایت حریم بیماران، در ۱۵/۲ درصد از بیماران در سطح ضعیف، ۶۸/۵ درصد در سطح متوسط و تنها در ۱۶/۴ درصد در سطح خوب بود. مطالعه هیومایان و همکاران در لاھور (۲۰۰۸ م.) نشان داد که میزان رعایت اصول رازداری و حریم خصوصی در ۸۱/۴ درصد از بیماران بستری در بیمارستان‌های عمومی در درجات حداقلی بوده است و با مطالعه حاضر همخوانی دارد. (هیومایان، ۲۰۰۸ م.) در مطالعه بابامحمدی و همکاران (۱۳۹۰ ش.) نیز حریم خصوصی تنها در ۱۶/۶۳ درصد از بیماران رعایت شده بود که با مطالعه حاضر همخوانی دارد. (بابامحمدی، ۲۰۱۱ م.) مطالعه آقاجانی و دهقان‌نیری نشان داد که رعایت حریم در ۵۰/۶ درصد از بیماران در سطح ضعیف و متوسط و در ۴۹/۴ درصد از آنان در سطح نسبتاً خوب و خوب بوده است. (آقاجانی، ۲۰۱۰ م.) در مطالعه مذکور میزان رعایت حریم بیش از مطالعه حاضر بوده است و احتمالاً علت آن، تفاوت در گروه سنی شرکت‌کنندگان و نوع بخش بستری است. در مطالعه حاضر شرکت‌کنندگان شامل بیماران سالم‌مند بستری در کلیه بخش‌های بیمارستان بودند و برخی از مطالعات نشان داده است که رعایت حریم بیمار با سن رابطه منفی دارد. (آقاجانی، ۲۰۰۸ م؛ لین، ۲۰۱۱ م.)

در تحقیق حاضر، میزان رعایت حریم بیمار در بیش از ۵۰٪ بیماران در بعد فیزیکی، اطلاعاتی و روانی - اجتماعی در سطح متوسط بود. مطالعه هیومایان و

همکاران در لاهور (۲۰۰۸م) نشان داد که حریم اطلاعاتی فقط در ۱۰/۸ درصد از بیماران بستری در بیمارستان‌های عمومی رعایت شده است و با مطالعه حاضر همخوانی داشت. (هیومایان، ۲۰۰۸م) آقاجانی و دهقان‌نیری نیز گزارش داده‌اند که حریم فیزیکی و روانی - اجتماعی بیماران در حدود یک‌سوم موارد در سطح متوسط، و حریم اطلاعاتی آن‌ها در بیش از یک‌چهارم موارد در سطح ضعیفی رعایت شده است. (آقاجانی، ۲۰۰۸م)

در رابطه با میزان رعایت حریم فیزیکی، بیشترین فراوانی موارد رعایت‌نشده مربوط به دیده‌شدن قسمت‌هایی از بدن توسط افراد هم‌جنس و غیر از پرسنل در بیش از ۷۰٪ بیماران، عدم حفظ مناسب حریم در زمان مراقبت در بیش از سه‌چهارم بیماران، عدم اجازه‌گرفتن برای برهنه‌کردن بدن در بیش از نیمی از افراد و عدم رعایت خلوت و حریم در زمان نیاز به لگن در بیش از ۶۰٪ بیماران بود. کارو و همکاران (۲۰۰۵م) گزارش کردند که ۱۱٪ از بیماران، تجربه در معرض دید قرار‌گرفتن نامناسب قسمت‌هایی از بدن را در طول دوره بستری داشته‌اند. (کارو، ۲۰۰۵م) مطالعه لین (۲۰۱۱م) نیز نشان داد که حفظ حریم فیزیکی در زمان انجام مراقبت برای بیماران بسیار اهمیت دارد. (لین، ۲۰۱۱م) مطالعه حاضر نشان داد که بیشترین فراوانی موارد رعایت شده حریم فیزیکی مربوط به ننشستن بدون اجازه بر روی تخت بیمار، تقریباً در تمامی بیماران و خوداری از لمس غیر ضروری بدن در بیش از ۸۵٪ بیماران بود. مطالعه آقاجانی و دهقان‌نیری در مطالعه‌ای گزارش داده‌اند که لمس غیر ضروری بدن در بیش از نیمی از بیماران و نشستن بدون اجازه کادر درمان بر روی تخت بیمار، تقریباً در ۱۰٪ بیماران روی داده است. (آقاجانی، ۲۰۰۸م) این یافته‌ها با مطالعه حاضر همخوانی ندارد.

بیشترین فراوانی موارد رعایت نشده مربوط به دیده‌شدن قسمت‌هایی از بدن توسط افراد هم‌جنس و غیر از پرسنل در بیش از ۷۰٪ بیماران، عدم حفظ مناسب حریم در زمان مراقبت در بیش از سه‌چهارم بیماران، عدم اجازه‌گرفتن برای برهنه‌کردن بدن در بیش از نیمی از افراد و عدم رعایت خلوت و حریم در زمان نیاز به لگن در بیش از ۶۰٪ بیماران بود. کارو و همکاران (۲۰۰۵م) گزارش کردند که ۱۱٪ از بیماران، تجربه در معرض دید قرار‌گرفتن نامناسب قسمت‌هایی از بدن را در طول دوره بستری داشته‌اند. (کارو، ۲۰۰۵م) مطالعه لین (۲۰۱۱م) نیز نشان داد که حفظ حریم فیزیکی در زمان انجام مراقبت برای بیماران بسیار اهمیت دارد. (لین، ۲۰۱۱م) مطالعه حاضر نشان داد که بیشترین فراوانی موارد رعایت شده حریم فیزیکی مربوط به ننشستن بدون اجازه بر روی تخت بیمار، تقریباً در تمامی بیماران و خوداری از لمس غیر ضروری بدن در بیش از ۸۵٪ بیماران بود. مطالعه آقاجانی و دهقان‌نیری در مطالعه‌ای گزارش داده‌اند که لمس غیر ضروری بدن در بیش از نیمی از بیماران و نشستن بدون اجازه کادر درمان بر روی تخت بیمار، تقریباً در ۱۰٪ بیماران روی داده است. (آقاجانی، ۲۰۰۸م) این یافته‌ها با مطالعه حاضر همخوانی ندارد.

در رابطه با میزان رعایت حریم در بعد اطلاعاتی، بیشترین فراوانی موارد رعایت‌نشده مربوط به شنیدن ناخودآگاه مکالمه بیماران دیگر با پزشک یا پرستار بود. کارو و همکاران (۲۰۰۵ م.) گزارش کردند که ۱۵٪ از بیماران مورد مطالعه آن‌ها احساس می‌کنند مکالمات آنان با پرسنل بهداشتی درمانی توسط سایر بیماران شنیده می‌شود. (کارو، ۲۰۰۵ م.) مطالعه اولسن و سابین (۲۰۰۳ م.) نیز نشان داده است که ۴۸٪ از بیماران، مکالمه اعصابی تیم درمان با سایر بیماران را به صورت ناخواسته، شنیده‌اند. (اولسن، ۲۰۰۳ م.) این در حالی است که کینگ و همکاران (۲۰۱۲ م.) گزارش داده‌اند که اکثر قریب به اتفاق بیماران تمایل دارند قبل از این‌که اطلاعات سلامتی آنان در اختیار دیگر پرسنل مراقبتی قرار بگیرد، از آن‌ها اجازه گرفته شود. (کینگ، ۲۰۱۲ م.)

در مطالعه حاضر، بیشترین فراوانی موارد عدم رعایت حریم روانی - اجتماعی مربوط به عدم توانایی برای در میان‌گذاشتن علائق شخصی با پرسنل، عدم آشنایی با محیط بخش در بدو پذیرش، دریافت مراقبت توسط افراد غیر هم‌جنس، و عدم معرفی مسؤول مراقبت به بیمار بوده است. همچنین بیشترین فراوانی موارد رعایت‌شده مربوط به عدم مورد خطاب قراردادن بیمار با شمار تخت بود. مطالعه آقاجانی و دهقان‌نیری نشان داد که بیشتر بیماران در بدو پذیرش با محیط بخش آشنا نمی‌شدند، ولی در اکثر موارد، مراقبت از بیمار توسط افراد هم‌جنس صورت می‌گرفت که یافته اخیر با مطالعه حاضر همخوانی ندارد. (آقاجانی، ۲۰۰۸ م.) به نظر می‌رسد مراقبین بهداشتی در بیماران سالم‌مند به تناسب جنسیتی هنگام ارائه مراقبت توجه نمی‌کنند.

یافته‌ها نشان داد که رضایتمندی بیماران در کلیه ابعاد مربوط به رعایت حریم در سطح متوسط بود. مطالعه دهقان‌نیری و آقاجانی نشان داد که بیش از ۴۴٪

بیماران رضایتمندی کلی خود را از رعایت حریم در سطح پایین ارزیابی کرده‌اند. (آقاجانی، ۲۰۱۰ م.) مطالعه حاضر رابطه معناداری بین رضایتمندی کلی با رعایت حریم اطلاعاتی نشان داد. در مطالعه لین و لین نیز رابطه معناداری بین درک کلی بیمار از رعایت حریم و رضایت از آن وجود داشت. (لین، ۲۰۱۱ م.)

مطالعه حاضر نشان داد بین نوع اتاق بستری و رعایت حریم بیمار و میزان رضایتمندی از آن به صورت کلی و نیز در ابعاد مختلف، تفاوت معناداری وجود دارد. مطالعه اولسن و سابین (۲۰۰۳ م.) نشان داد که احتمال نقض حریم در اتاق دیواردار در مقایسه با اتاق پرده‌دار بسیار کمتر است. (اولسن، ۲۰۰۳ م.) در مطالعه حاضر، بین جنس و سن با رعایت حریم، رابطه معناداری مشاهده نشد. مطالعه دهقان‌نیری و آقاجانی نیز نشان داد که بین جنسیت بیمار با رعایت حریم رابطه معناداری وجود ندارد، اما بین سن با رعایت حریم رابطه معنادار و معکوس وجود دارد. (آقاجانی، ۲۰۱۰ م.) این اختلاف احتمالاً به تفاوت در بازه سنی و سطح درک و نگرش افراد شرکت‌کننده در مطالعه نسبت به حریم خصوصی مربوط می‌شود.

در مطالعه حاضر نشان داد که این رابطه معناداری بین میزان رضایتمندی آن‌را از رعایت حریم مستقل نمی‌باشد. مطالعه اولسن و سابین نشان داد که این رابطه معناداری بین میزان رضایتمندی آن‌را از رعایت حریم مستقل نمی‌باشد.

نتیجه‌گیری

مطالعه حاضر نشان داد که میزان رعایت حریم در بیشتر بیماران سالمند بستری در بیمارستان در سطح متوسط و ضعیف بوده است. این موضوع می‌تواند نشان‌دهنده ضعف سیستم بهداشتی درمانی در رعایت حریم بیماران، به خصوص سالمندان باشد. همچنین نتایج نشان داد که بیشتر بیماران سالمند، رضایت کم و متوسطی از رعایت حریم خود دارند. این موضوع می‌تواند مانع سازگاری آنان با محیط بیمارستان و تحت تأثیر قرارگرفتن نتایج درمانی و مراقبتی شود. بنابراین پیشنهاد می‌شود از نتایج این مطالعه برای آموزش بهتر و برگزاری دوره‌های بازآموزی برای پرسنل بهداشتی درمانی استفاده شود. یکی از محدودیت‌های این پژوهش، استفاده از ابزاری جهت سنجش میزان رعایت حریم و رضایتمندی از آن بود که دارای گویه‌های بسیار بود. این امر ممکن است بر پاسخگویی سالمندان اثر گذاشته باشد. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های بعدی ابزاری در فرم کوتاه برای افراد سالمند طراحی و استفاده شود.

سپاسگزاری

این تحقیق با شماره ۹۲۱۸۳ توسط شورای پژوهشی و کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی کاشان به تصویب رسیده است. بدینوسیله از کلیه کارکنان و بیماران سالمند برای همکاری و تکمیل پرسشنامه‌ها و نیز از دانشگاه علوم پزشکی کاشان تشکر و قدردانی می‌نماییم.

۱۱۲ / فصلنامه اخلاق پزشکی

سال هشتم، شماره بیست و نهم، پاییز ۱۳۹۳

جدول ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی بیماران بر اساس نوع اتاق و بخش بستری

درصد	فراوانی	متغیر مورد بررسی	
۳/۹	۱۳	بدون دیوار و پاراوان دار	نوع اتاق
۰/۶	۲	بدون دیوار و بدون پاراوان	
۲۹/۴	۹۷	دیواردار و پاراوان دار	
۵۸/۲	۱۹۲	دیواردار و بدون پاراوان	
۷/۹	۲۶	خصوصی	
۳۴/۸	۱۱۵	داخلی	
۵۰/۱	۱۶۵	جراحی	
۵/۵	۱۸	اورژانس	
۹/۷	۳۲	ویژه	
			بخش بستری

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی رعایت حریم بیماران و رضایتمندی از آن

حوب	متوسط (درصد) تعداد	ضعیف (درصد) تعداد	سطوح	حیطه‌ها	
				(درصد) تعداد	
۵۴ (۱۶/۴)	۲۲۶ (۶۸/۵)	۵۰ (۱۵/۲)	کلی	حیطه‌های رعایت حریم بیمار	...
۷۴ (۲۲/۴)	۲۱۲ (۶۴/۲)	۴۴ (۱۳/۳)	فیزیکی		
۴۳ (۱۳)	۲۳۱ (۷۰)	۶۵ (۱۷)	اطلاعاتی		
۵۶ (۱۷)	۲۴۰ (۷۲/۷)	۳۴ (۱۰/۳)	روانی - اجتماعی		
۳۹ (۱۱/۸)	۲۶۱ (۷۹/۱)	۳۰ (۹/۱)	کلی	حیطه‌های رضایتمندی از رعایت حریم بیمار	...
-	۲۳۶ (۷۱/۵)	۹۴ (۲۸/۵)	فیزیکی		
-	۳۱۰ (۹۳/۹)	۲۰ (۶/۱)	اطلاعاتی		
۴۲ (۱۲/۷)	۲۵۶ (۷۷/۶)	۳۲ (۹/۷)	روانی - اجتماعی		

بررسی میزان رعایت حریم بیماران سالمدد و میزان رضایتمندی آنان از رعایت حریم :

۱۱۲ / فصلنامه اخلاق پزشکی

سال هشتم، شماره بیست و نهم، پاییز ۱۳۹۳

جدول ۳: تفاوت آماری بین بخش و رعایت حریم بیماران و رضایتمندی از آن

رعایت حریم				بخش بسترهای
روانی - اجتماعی	اطلاعاتی	فیزیکی	کلی	
۳۹/۵۰±۵/۶۴	۱۹/۰۳±۱/۶۸	۲۷/۴۱±۳/۷۹	۸۵/۹۴±۸/۵۳	طبی $X \pm SD$
۴۰/۴۶±۵/۴۶	۱۸/۵۱±۱/۶۸	۲۷/۵۸±۳/۹۵	۸۶/۵۵±۸/۲۷	جراحی $X \pm SD$
۳۸/۷۲±۲/۴۹	۱۹/۸۳±۱/۳۳	۲۷/۰۶±۳/۹۶	۸۵/۶۱±۴/۷۸	اورژانس $X \pm SD$
۴۲/۱۵±۳/۶۹	۱۹/۴۳±۱/۷۰	۳۱/۰۶±۳/۶۴	۹۲/۶۵±۵/۴۳	ویژه $X \pm SD$
۰/۰۰۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	P-Value (آزمون کرسکال والیس)

رضایتمندی از رعایت حریم				بخش بسترهای
روانی - اجتماعی	اطلاعاتی	فیزیکی	کلی	
۹۸/۱۳±۱۵/۳۶	۳۹/۸۲±۳/۴۵	۶۶/۱۵±۹/۸۲	۲۰۴/۱۲±۲۳/۹۳	طبی $X \pm SD$
۹۶/۲۲±۱۸/۰۶	۳۸/۶۷±۵/۴۸	۶۰/۲۶±۱۱/۰۱	۱۹۵/۱۶±۳۰/۵۳	جراحی $X \pm SD$
۱۰۰/۵۵±۱۰/۲۲	۴۰/۸۳±۱/۲۵	۶۹/۵۵±۵/۶۶	۲۱۰/۹۴±۱۹/۴۳	اورژانس $X \pm SD$
۹۷/۸۱±۱۲/۳۱	۴۰/۹۷±۱/۸۶	۶۵/۲۸±۱۳/۰۲	۲۰۰±۲۷/۰۶	ویژه $X \pm SD$
۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	P-Value (آزمون کرسکال والیس)

۱۱۴ / فصلنامه اخلاق پزشکی

سال هشتم، شماره بیست و نهم، پاییز ۱۳۹۳

جدول ۴: تفاوت آماری بین نوع اتاق بستری با رعایت حریم بیماران و رضایتمندی از آن

رعایت حریم				نوع اتاق
روانی - اجتماعی	اطلاعاتی	فیزیکی	کلی	
۲/۰۶±۳۸/۰۷	۱/۴۵±۱۹/۵۳	۳/۶±۲۶/۹۲	۴/۲۵±۸۴/۵۳	بدون دیوار و پاراوان دار ^۱ $X \pm SD$
۵/۶۵±۴۱	۰/۷۰±۲۰/۵۰	۱/۴۱±۲۲	۴/۹۵±۸۳/۵۰	بدون دیوار و بدون پاراوان ^۲ $X \pm SD$
۶/۱۵±۳۹/۳۹	۱/۶۰±۱۸/۸۶	۳/۷±۲۷/۸۳	۸/۷۸±۸۶/۰۸	دیواردار و پاراوان دار ^۳ $X \pm SD$
۵/۰۵±۴۰/۴۱	۱/۷۳±۱۸/۶۱	۳/۵۲±۲۷/۰۷	۷/۵۳±۸۶/۱۰	دیواردار و بدون پاراوان ^۴ $X \pm SD$
۳/۹۸±۴۲/۵۷	۱/۴۰±۲۰/۱۵	۲/۱۱±۳۴/۲۶	۴/۹۴±۹۷	خصوصی $X \pm SD$
۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	P-Value (آزمون کرسکال والیس)

بررسی میزان رعایت حریم بیماران سالمدد و میزان رضایتمندی آنان از رعایت حریم...

۱۱۵ / فصلنامه اخلاق پزشکی

سال هشتم، شماره بیست و نهم، پاییز ۱۳۹۳

ادامه جدول ۴: تفاوت آماری بین نوع اتاق با رعایت حریم بیماران و رضایتمندی از آن

رضایتمندی از رعایت حریم				نوع اتاق
روانی - اجتماعی	اطلاعاتی	فیزیکی	کلی	
۹۹/۳±۱۱/۴۶	۴۰/۵۳±۱/۳۳	۶۹/۹۲±۳/۲۲	۲۰۹/۷۶±۱۲/۶۷	بدون دیوار و پاراوان دار ^۱ X±SD
۱۰۱/۰۳±۱۲/۱	۴۱/۶۵±۱/۰۹	۷۲/۵۳±۸/۱۳	۲۱۵/۲۳±۱۵/۲۵	بدون دیوار و بدون پاراوان ^۲ X±SD
۹۷/۹۵±۱۸/۱۶	۳۹±۶/۲۶	۶۴/۴۳±۱۰/۸	۲۰۱/۳۹±۳۱/۰۶	دیواردار و پاراوان دار ^۳ X±SD
۹۶/۲±۱۶/۱۱	۳۹/۲۲±۳/۷۳	۶۱/۰۷±۱۱/۳	۱۹۶/۵±۲۶/۱۲	دیواردار و بدون پاراوان ^۴ X±SD
۱۰۵/۵±۴/۹۵	۴۱/۵±۷/۰۷	۶۰/۵±۱۳/۴	۲۰۷/۵±۱۹/۱	خصوصی X±SD
۰/۱۴۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	P-Value (آزمون کرسکال والیس)

محسن آدمی زنگنه باقری، سینما هنرمندان

۱- بخش‌هایی که دارای اتاق نبودند و تخت بیماران به وسیله پاراوان از یکدیگر جدا می‌شد.

۲- بخش‌هایی که دارای اتاق نبودند و برای جدا کردن تخت بیماران از یکدیگر از پاراوان استفاده نمی‌شد.

۳- اتاق‌های تخته که تخت هر بیمار به وسیله پاراوان از سایرین جدا می‌شد.

۴- اتاق‌های تخته، که در آن پاراوانی برای جدا کردن تخت بیمار از سایرین نبود.

۱۱۶ / فصلنامه اخلاق پزشکی

سال هشتم، شماره بیست و نهم، پاییز ۱۳۹۳

جدول ۵: ضرایب همبستگی بین ابعاد مختلف رعایت حریم و رضایتمندی از آن

ابعاد رضایتمندی از رعایت حریم					متغیرها	
حریم روانی - اجتماعی	حریم اطلاعاتی	رضایتمندی از رعایت حریم	رعایت حریم کلی بیمار		رعایت حریم کلی بیمار	اعداد
۰/۸۴۱	۰/۲۱۶	۰/۶۱۳	-		رعایت حریم کلی بیمار	اعداد
۰/۴۸۸	۰/۳۱۱	-	۰/۶۱۳		رضایتمندی از رعایت حریم	رعایت حریم
۰/۴۶۸	۰/۴۶۸	۰/۵۰۸	۰/۵۵۶		حریم فیزیکی	

P-Value ۰/۰۰۱ در همه موارد بود.

بررسی میزان رعایت حریم بیماران سالمدد و میزان رضایتمندی آنان از رعایت حریم ...

فهرست منابع

- Aghajani, M. Nayyeri, ND. (2008). The rate of observe "various dimensions of Patients Privacy" by treatment team. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 2: 59-70.
- Aghajani, M. Nayyeri, ND. (2010). Protecting Patients' Privacy by Medical Team and Its Relation to Patients' Satisfaction. *Hayat*. 16.
- Babamahmoodi, F. Meftahi, M. Khademloo, M. Hesamzadeh, A. (2011). Observation of patient's right charter in Mazandaran teaching hospitals: patients view. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 4: 37-44.
- Baillie, L. (2009). Patient dignity in an acute hospital setting: A case study. *International Journal of Nursing Studies*. 46: 23-37.
- Griffin-Heslin, VL. (2005). An analysis of the concept dignity. *Accident and Emergency Nursing*. 13: 251-7.
- Humayan, A. Fatima, N. Naqqash, SAM. Bagheri, A. Damschroder, LJ. (2008). patient's perception and actual practice of informed consent, privacy and confidentiality in general medical outpatient department of two tertiary care hospitals of lahore. *BMC*. 9.
- Karimi, R. Nayeri, ND. Daneshvar, A. Sadeghi, T. (2009). Nurses and Inpatient Adolescents' perceptions on Observance of privacy and its Importance. *Hayat*. 15.
- Karro, J. Dent, AW. Farish, S. (2005). Patient perceptions of privacy infringements in an emergency department. *Emerg Med Australas*. 17: 117-23.
- King, T. Brankovic, L. Gillard, P. (2012). Perspectives of Australian adults about protecting the privacy of their health information in statistical databases. *International Journal of Medical Informatics*. 81: 279-89.
- Leino-Kilpi, H. Välimäki, M. Dassen, T. Gasull, M. Lemonidou, C. Scott, A. Arndt, M. (2001). Privacy: a review of the literature. *International Journal of Nursing Studies*. 38: 663-71.

- Lemonidou, C. Merkouris, A. Leino-Kilpi, H. Välimäki, M. Dassen, T. Gasull, M. Anne, S. Tafas, C. Arndt, M. (2003). A comparison of surgical patients' and nurses' perceptions of patients' autonomy, privacy and informed consent in nursing interventions. *Clinical Effectiveness in Nursing.* 7: 73-83.
- Lin, YK. Lee, WC. Kuo, LC. Cheng, YC. Lin, CJ. Lin, HL. Chen, CW. LIN, TY. (2013). Building an ethical environment improves patient privacy and satisfaction in the crowded emergency department: a quasi-experimental study. *BMC Med Ethics.* 14: 8.
- Lin, YK. Lin, CJ. (2011). Factors predicting patients' perception of privacy and satisfaction for emergency care. *Emergency Medicine Journal.* 28: 604-8.
- Matiti, MR. Trorey, G. (2004). Perceptual adjustment levels: patients' perception of their dignity in the hospital setting. *International Journal of Nursing Studies.* 41: 735-44.
- Mehrdad, N. Yekta, ZP. Jolaee, S. (2004). Patients' privacy: a literature review. *Hayat.* 10.
- Mizani, MA. Baykal, N. (2007). A software platform to analyse the ethical issues of electronic patient privacy policy: the S3P example. *J Med Ethics.* 33: 695-8.
- Mobach, MP. (2009). Counter design influences the privacy of patients in health care. *Social Science & Medicine.* 68: 1000-5.
- Moskop, JC. Marco, CA. Larkin, GL. Geiderman, JM. Derse, AR. (2005). From Hippocrates to HIPAA: Privacy and confidentiality in Emergency Medicine, Part II: Challenges in the emergency department. *Annals of Emergency Medicine.* 45: 60-7.
- Nasiriani, K. Farnia, F. Nasiriani, F. (2007). Study of respecting patients rights from nurses point of view employed in Yazd hospitals. *Journal of Legal Medicine of Islamic Republic of Iran.* 13: 33-37.

بررسی میزان رعایت حرم در میان سالمدان و میزان رضایتمندی آنان از رعایت حرم :

- Olsen, JC. Sabin, BR. (2003). Emergency Department patient perceptions of privacy and confidentiality. *The Journal of Emergency Medicine*. 25: 329-33.
- Parsapour, A. Bagheri, A. Larijani, B. (2010). Patients' Bill of Rights in Iran. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 3: 39-47.
- Terry, AL. Chesworth, BM. Stolee, P. Bourne, RB. Speechley, M. (2008). Joint replacement recipients' post-surgery views about health information privacy and registry participation. *Health Policy*. 85: 293-304.
- Woogara, J. (2001). Human rights and patients' privacy in UK hospitals. *Nurse Ethics*. 8: 234-46.
- Woogara, J. (2005). Patients' privacy of the person and human rights. *Nursing ethics*. 12: 273-87.
- Yang, CM. Lin, HC. Chang, P. Jian, WS. (2006). Taiwan's perspective on electronic medical records' security and privacy protection: Lessons learned from HIPAA. *Computer Methods and Programs in Biomedicine*. 82: 277-82.

یادداشت شناسه مؤلفان

محسن ادیب حاج باقری: استاد، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران. (نویسنده مسؤول)

پست الکترونیک: adib1344@yahoo.com

سمیرا ذهتاب چی: دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری سالمندان، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران.

**Evaluation of elderly patients' privacy and their satisfaction level
of privacy in selected hospitals in Esfahan**

M.Adib-Hajbaghery

S.Zehtabchi

Abstract

Background & Objective: patients' privacy is a very importance variable that effects patient satisfaction and their perception of quality of care. However, most of studies in this area were conducted in emergency units and among non-older age groups. The aim of this study was to evaluate the elderly patients' perceptions of their privacy and their satisfaction in selected hospitals in Esfahan.

Methods: This cross-sectional survey was conducted on 330 elderly inpatients in selected hospitals in Esfahan and Kashan cities that were selected conveniently. Data were collected using the patients' privacy and satisfaction questionnaire that was previously validated and was reliable (Cronbach's alpha 0.84). The data were analyzed using descriptive statistics, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and Spearman correlation testes.

Results: The overall privacy mean score was in poor level at 15.2% of cases. It was at moderate and good levels in 68.5% and 16.4% of cases, respectively. The privacy was at moderate level in physical dimensions (64.2%), information dimensions (70%) and psychosocial dimensions (72.7%). In total, patients' satisfaction was at moderate level in all dimensions of privacy.

Conclusion: The present study showed that elderly patients' privacy was being observed at moderate level in most of domain. Consequently, the elderly patients' satisfaction was also at moderate level. It is therefore necessary to pay more attention in the elderly patients' privacy.

Keywords

Privacy, Patient, Elderly

بررسی میزان رعایت‌گیری از خصوصیت میان سالمندان و میزان رضایتمندی آنها از رعایت‌گیری خصوصیت